

§ 6.

Af de faste Pengeindtægter — saavel egentlige Gage, Lønninger og personlige Tillæg, som faste Bederlag i Penge for Naturalydelse — der ere tillagte de i Island ansatte Embedsmænd og Bestillingsmænd, som lønnes af Statskassen, ansættes 60 Rd. af hvert af de første 5 Hundreder, 40 Rd. af hvert af de følgende 5 Hundreder, 20 Rd. af hvert af de næste 5 Hundreder og endelig 10 Rd. af hvert af de derefter følgende 5 Hundreder til Sæd, saaledes at 4 Rd. sættes lige med 1 Tønde Sæd. Denne Ansættelse finder kun Sted, forsaavidt den giver et heelt Antal Tønder, medens det øvrige Beløb ikke bliver Gjenstand for Ansættelse. Fremdeles skal den Deel af de aarlige Lønninger, som efter denne Bestemmelse kommer Embedsmændene tilgode, afrundes saaledes, at den udgjør et lige Antal af hele Rigsdaler, saa at det Overskydende bortfalder.

Det Quantum Sæd, der saaledes tilkommer en Embedsmand eller Bestillingsmand, beregnes ham til Indtægt med Gjennemsnitsværdien af de 4 Sædarter, Hvede, Rug, Byg og Havre, efter Kapitelstægten for det foregaaende Aars Afgrøde af Hvede i det samlede Lolland-Falsters Stift og af Rug, Byg og Havre i Sjællands Stift.

Den Sædvardi, som herefter kommer Bedkommende tilgode, ansættes dog i intet Tilfælde til mere end 6 Rd. eller mindre end 4 Rd. pr. Tønde. Den udbetales ham i Forbindelse med og paa samme Maade, som hans øvrige Gage.

§ 7.

Bestemmelserne i § 6 finde ikke Anvendelse paa:

- 1) De Embedsmænd og Bestillingsmand, hvis Hovedindtægt bestaaer i Sportler, Bruzen af Jorder, Naturalydelse eller andre Gjenstande, der maae ansees at være stegne i Værdi under de forandrede Konjunkturer, eller de Biindtægter, som Embeds- og Bestillingsmænd have ved slige Emolumenter.

- 2) De Beløb, der udbetales som Honorarer eller udredes af den i § 5 nævnte Afstiftancesum.

§ 8.

Med Hensyn til Pensionsansættelse komme de af § 6 flydende Lønningstillæg ikke i Betragtning.

§ 9.

Opgjørelserne af de vedkommende Embeds- og Bestillingsmand efter § 6 tilkommende Gage- og Lønningssæde, saavel som af det efter § 5 beregnede Sædtillæg blive at forelægge Kongerigets Finansminister, inden nogen Uviiisning efter disse Paragrapher kan finde Sted, og har det sit Forblivende ved den af nævnte Minister givne Bestemmelse, uden at samme kan gøres til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse.

§ 10.

Enhver af Staten med fast Gage lønnet Embedsmand, der konstitueres i et andet Ligeledes med fast Indtægt aflagt Embede for et Tidsrum af indtil 6 Uger, erholder herfor, foruden sin hidtil havte Gage intet særligt Bederlag, hvorimod der tilkommer ham Reiseomkostninger og Diæter, naar han paa Grund af Konstitutionen maa forlade det Sted, hvor han har fast Ophold. Vedvarer Konstitutionen udover dette Tidsrum, lønnes den Bedkommende med et Honorar, ligt Forskjellen mellem den høieste Lønningssgrad for den Gageklasse, hvortil han hører, og den laveste Lønningssgrad for den Klasse, hvori han midlertidig er ansat.

Forener Nogen Konstitution i andet Embede med sin hidtil havte Stilling, skal han i Embedernes eller Bestillingernes sammenlagte Lønninger lide et Afdrag saa stort som Halvdelen af den mindste Lønning, dog at det Beløb, der herefter vil tilfalde ham udover den af ham hidtil oppebaarne Gage, betragtes som Honorar. Naar det ene af tvende saaledes midlertidig forenede Embeder, eller begge, enten i det Hele eller tildeels er lønnet med uvisse Indtægter, bliver ved Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelse Embedernes Gjennemsnits-